





უჭერდასესო ადამიანო, ჯგერის  
კირახულზე; დაუღალავო მუშაკო და  
ვინ მოცოლდა, ვის მოუვიდოდა თვე  
რომ შენ, ამ რამდენიმე თვის წინად გე  
მანიაში გამაგზავნული, ჯერ ისევ  
ცოცხლით და ენერგიით აღსასეს მო  
ცი, მხოლოდ-და სულით-მობრძედი  
ორღებელი შენს საყვარელ სამშობლო  
კიდევ შენი გამაგზავნის ორი დღის  
მე მქონდა ბედნიერი შემთხვევა მესა  
შენთან შენივე კანტორაში ჩვენი ქვე  
ზოცა საკუთრობო კითხვებზე, რომ  
დაც ასე ღრმად; ასე მძაფრად სწევე  
დენ შენს გულს. ახლა იფიქრო-წინ



ურს ადგების ცხოვრების ჭირ-ვარამს და მუ-  
ღებისა-და-გვართ, ცოდნისა და გამოცდა-



